

A tékozló fiú történetére gyakran egy bűnünkől, gyarlóságunkból való megtérésről és a minket visszafogadó Atya feltétlen szeretetéről szóló példabeszédként tekintünk. Azonban a történet tükröt tart elénk az apa másik fián keresztül is. Ő az, aki soha nem ment el otthonról, aki első ránézésre mindent „jól csinált”: az apja mellett maradt, nem tékozolta el az örökséget, és nem okozott botrányt. Mégis úgy érzi, hogy apja az öccse visszatérésének jobban örül, mint az ő hűségének, mintha a testvérét valójában jobban szeretné.

Ebből a szempontból az idősebb fiú haragja és az ünnepléstől való távolmaradása emberileg érthetőnek tűnik. Azonban, ha figyelmesen olvassuk az apjával folytatott párbeszédét, az valami mélyebb igazságra világít rá. Kifejezetten beszédes, ahogyan csalódottságát megfogalmazza: *„Ennyi esztendeje szolgállok neked.”* Ez a mondat nem annyira egy gyermek, inkább egy munkás szavai. Egy világ omlik össze benne, látva, hogy tettei ellenére az öccsét ilyen örömmel fogadják vissza.

Az apa szerepe azonban ebben a helyzetben is kivételes. Ő nem hagyja magára a sértett fiát sem: ugyanúgy kimegy eléje, mint ahogy az öccse elé futott. Keresi őt, hívja az ünneplők közösségébe. Válasza pedig az idősebb fiú panaszára legalább annyira mély és őszinte: *„Fiam, te mindig velem vagy, és mindenem a tied.”* Ez a mondat rávilágít az idősebb fiú eddigi tévedésére: az apa szeretete az ő irányában is határtalan, és soha nem volt teljesítményhez kötve.

Kicsit sarkítva: ő ebben a történetben az apja lelki örökségét „tékozolta el”: a kötelességek súlya alatt elvesztette a szeretet elsőbbségében való hitet, elfelejtette, milyen csak egyszerűen az apja szeretett fiának lenni.

Az idősebb fiú történetének vége nincs lezárva, ez ránk van bízva. Ott áll az „idősebb fiúrészünk” a kivilágított ház előtt, halljuk bentről a zenét és az ünneplők nevetését. A döntés a miénk: A küszöbön hagyjuk-e sértett igazságérzetünket, teljesítménykényszerünket, és a hazatalált testvérünket átölelve végre mi magunk is részt veszünk-e az ünnepségben?

Varga Boglárka, Budapest